

СТАРОЗАВІТНІ ПРОРОКИ

Урок 3 за 17 жовтня 2026

«Піднявшись з-поза
ранку, вони
вирушили в
пустелю Текоя. Але
перед тим як йти,
Йосафат піднявся й
промовив:
Послухайте мене,
Юдеї і мешканці
Єрусалима!
Довіртесь Господу,
вашому Богові, й
будьте спокійні!
Вірте Його
пророкам, і вам
пощастить!»

(2 Хронік 20:20)

У часи Старого Завіту людей, які отримували послання від Бога, щоб передати їх іншим, називали провидцями або пророками (1 Сам. 9:9).

Вони мали здатність пізнавати приховані речі, і навіть ті, що ще мали статися (1 Сам. 9:6), але їхня діяльність не обмежувалася цим, а охоплювала набагато більше. Ця здатність, звісно, походила не від них самих, а від Бога.

Але були й фальшиві пророки, які пророкували «бачення власного серця» (Єр. 23:16).

Хто отримував покликання до пророчого служіння?

Як поводитися пророки?

Яку роботу виконували пророки?

Які жінки мали дар пророцтва?

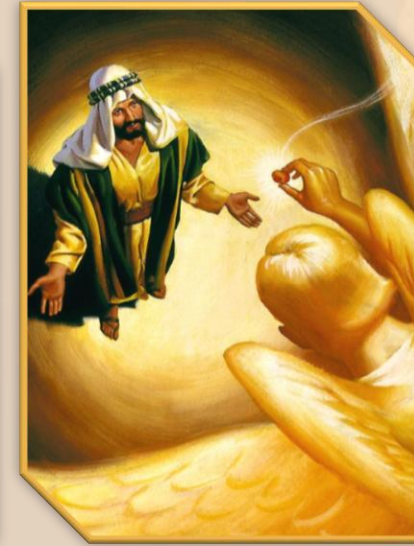
Якими рисами відрізнялися фальшиві пророки?

ХТО БУВ ПОКЛИКАНИЙ ДО ПРОРОЧОГО СЛУЖІННЯ?

“Ілля був людиною з подібними до нас нахилами, та помолився молитвою, аби не було дощу, й дощу не було на землі три роки й шість місяців.” (Якова 5:17)

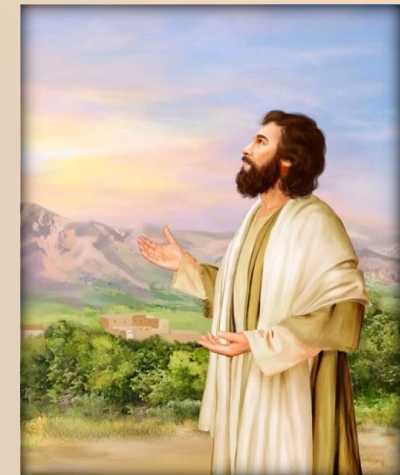
Ми можемо припуститися помилки, вважаючи, що пророки були «надлюдьми». Але Мойсей виправдовувався тим, що був нерозмовним (Вих. 4:10); Ісая казав, що має нечисті уста (Іс. 6:5); Єремія вважав, що він занадто молодий для цієї справи (Єр. 1:6).

Про Ілля, який наважився погрожувати цареві Ахаву великою посухою за його безбожність, сказано, що «він був людиною, схильною до таких самих пристрастей, як і ми» (Як. 5:17).

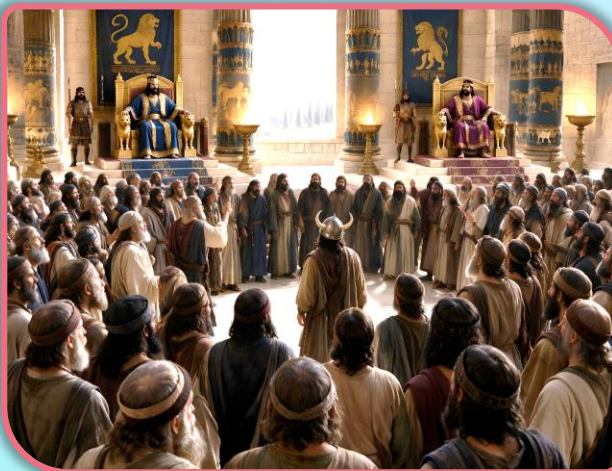
Здійснивши велике чудо, Ілля повністю знесилів під загрозою смерті з боку цариці Єзавелі (1 Цар. 19:2–4).

Зрозуміло, що Бог не обирає своїх пророків за те, що вони досконалі. Що Він бачить у них? Їхню любов до Бога та готовність слухатися Його.

ЯК ПОВОДИЛИСЯ ПРОРОКИ?

“Але Міхей сказав: Як живий Господь, я провіщатиму лише те, що скаже мені Господь!” (1 Царів 22:14)

Як пророки та пророчиці — голоси Бога — вони прагнули жити відповідно до свого покликання (1 Сам. 12:3–4). Народ знав їх як «чоловіка Божого», «видатного чоловіка» (1 Сам. 9:6).

Ті, хто не хотів прийняти їхнє послання, ненавиділи їх і погрожували їм (1 Цар. 22:8, 27). Але, незважаючи на тиск, якому вони піддавалися, пророки вірно проповідували своє послання.

Міхей з’явився перед двома царями, 400 пророками, які пророкували сприятливе, та охоронцем, який радив йому пристосуватися до обставин (1 Цар. 22:10–13). Проте він залишився непохитним і відмовився говорити щось інше, ніж те, що відкрив йому Бог (1 Цар. 22:14).

Вони не були досконалыми, але це були чоловіки й жінки, які молилися, були вірними Слову та служили Богові й Його народу (1 Сам. 12:23; Єрем. 42:4).

ЯКУ РОБОТУ ВИКОНУВАЛИ ПРОРОКИ?

"А Егу, сина Німші, помажеш царем над Ізраїлем. Потім помажеш Елисея, Шафатового сина з Авел-Мехоли, пророком замість себе!" (1 Царів 19:16)

Серед іншого, пророки виконували такі обов'язки:

З царями

- 👑 Вони помазували їх (1 Цар. 19:16)
- 👑 Вони підбадьорювали їх, коли ті чинили добро (2 Хр. 15:8)
- 👑 Вони докоряли їм, коли ті чинили зло (1 Цар. 21:20)

З священиками

- 👑 Їх дорікали, коли вони чинили неправильно (Мал. 2:1-2)

з народом

- 👤 Вони навчали їх шляхам Божим (Міх. 6:8)
- 👤 Вони вказували їм на їхні гріхи (Іс. 58:1)
- 👤 Вони закликали їх до покаяння (Єз. 18:32)

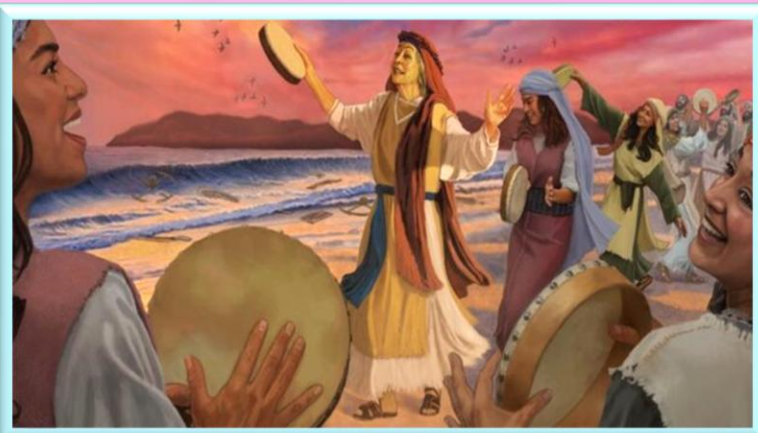
З нами

- 📖 Вони записували свої послання (2 Хр. 13:22)

ЯКІ ЖІНКИ МАЛИ ДАР ПРОРОЦТВА?

“Суддею в Ізраїлі в той час була пророчиця, дружина Лаппідота, Девора.” (Суддів 4:4)

У Старому Завіті згадується п'ять пророчиць. Одна з них, Ноадія, була фальшивою пророчицею (Неем. 6:14). Щодо іншої — дружини Ісаї — ми не знаємо, чи її називають пророчицею через те, що вона мала цей дар, чи тому, що була дружиною пророка (Іс. 8:3).

МАРІАМ. Як пророчиця вона керувала співом жінок після переходу через Червоне море. Вона також допомагала своїм братам керувати народом під час його мандрівки пустелею (Вих. 15:20; Міх. 6:4).

ДЕБОРА. Вона поєднувала дві посади — пророчиці та судді — і разом із Бараком очолювала народ у битві проти Сісари. Після перемоги вона заспівала пророчу пісню хвали (Суд. 4:4–9; 5:1).

ХУЛДА. Йосія звернувся до неї з питанням щодо знайденої книги Закону. Вона не лише відповіла на запитання царя, а й підбадьорила його своїми словами (2 Цар. 22:14–20).

ЯКІ ОЗНАКИ МАЛИ ФАЛЬШИВІ ПРОРОКИ?

“І Господь сказав мені: Ці пророки провіщають від Мого Імені обман. Я їх не посилав, і не доручав їм, бо Я взагалі не розмовляв з ними! Вони вам пророкують фальшиві видіння, – порожнє чаклунство і підступний обман власного серця.” (Єремія 14:14)

Не всі, хто пророкував, робили це тому, що отримали послання від Бога (Єр. 14:14). Яким було їхнє послання і чому вони його проголошували?

Вони вигадували власні пророцтва (Єз. 13:2, 17)

Вони говорили те, що люди хотіли чути (Єз. 13:16)

Вони не висловлювалися проти гріха (Єз. 13:22)

Вони прагнули особистої вигоди (Єз. 13:19)

Чому хтось хотів би стверджувати, що говорить від імені Бога, знаючи, що це неправда? Самообман? Бажання здобути визнання, матеріальну чи іншу вигоду?

Найсумніше у фальшивих пророках те, що є люди, які їх слухають і йдуть за ними. Їм подобається те, що вони говорять, бо це не вимагає зусиль і не турбує їхню совість. Але йти їхнім шляхом веде лише до смерті.

Справжній пророк завжди попереджає про небезпеки гріха і закликає людей залишатися вірними, незважаючи на наслідки.

“Жоден апостол чи пророк не стверджував, що жив без гріха. Люди, які жили найближче до Бога, люди, які пожертвували своїм життям, аби не вчинити свідомо гріховного вчинку, люди, яких Бог вшанував божественним світлом і силою, визнавали свою гріховну природу. Вони не покладали надії на плоть, не претендували на власну праведність, а повністю покладалися на праведність Христа”

Е. Г. В. (Діяння апостолів, с. 448)

ДОДАТОК: ПРОРОЧЕ ЗВЕРНЕННЯ ЕЛЕНИ Г. УАЙТ

Після свого першого видіння Еллен не відчувала себе готовою виконувати своє пророче служіння. Маючи слабе здоров'я та низький рівень освіти, ця 17-річна дівчина вважала себе негідною й нездатною виконувати своє покликання.

Через тиждень після першого видіння вона мала друге видіння, в якому її попередили про труднощі, з якими їй доведеться зіткнутися. Після довгих молитов і за підтримки деяких братів та сестер Еллен нарешті прийняла своє покликання.

Менш ніж за двадцять років, отримавши численні одкровення та за підтримки свого чоловіка — Джеймса Уайта —, вона допомогла закласти основи Церкви адвентистів сьомого дня (офіційно заснованої в 1863 році).

Його служіння відіграло вирішальну роль у створенні адвентистських систем охорони здоров'я та освіти, а також залишив після себе близько 100 000 сторінок натхненних праць, які й досі несуть божественне вчення по всьому світу.

